

Skamfølelse, man maatte forelægge et saadant Lovforslag. Det er det aldeles ikke. Man maa regne med de Forhold, der eksisterer paa Rigsdagen, det maa enhver Regering. Hvis det ærede Medlem er i Stand til at vise mig nogen Vej til at skaffe Indtægter paa anden Maade, skal jeg arbejde sammen med det ærede Medlem paa at nedsætte denne Afgift og eventuelt helt afskaffe den. Men jeg ved jo, at er der noget, man fra Venstrepartiets og det konservative Folkepartis Side vil modsætte sig, er det en Omlægning af Skatter, det hører vi erklæret Gang paa Gang fra denne Talerstol. Derfor er der ikke nogen Mulighed derfor. Ansvaret for det indirekte Skattesystems Bevarelse hviler naturligvis paa de to Partier, der har gennemført det, og som hindrer, at det kan afskaffes ved en Omlægning af Skattesystemet. Det er en Kendsgerning, man ikke kan komme uden om og heller ikke skal faa Lov til at komme udenom.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg gerne sige, at intet vilde have været mig kærere end at kunne foreslaa en Omlægning af Restaurationsskatten, men en saadan Omlægning kan jeg ikke paa nogen Maade foreslaa, uden at den bringer Indtægtstab; derfor har en saadan Omlægning ikke været mulig. Og jeg kan erindre det ærede Medlem om, at hans Partis Ordfører har netop fra denne Talerstol i indeværende Vinter advaret mig imod at komme med Skatteforslag, der forøgede Skatterne noget-steds, og derved ogsaa afskaaret mig fra at kunne tilvejebringe eventuelt her mistede Indtægter paa anden Maade. Jeg er, om jeg saa maa sige, blevet tilstrækkeligt advaret af tre Partier i saa Henseende til, at jeg skulde have noget Ønske om at gøre et saadant Forsøg. Da jeg altid regner med Realiteter, har jeg ogsaa gjort det i dette Tilfælde. Men det forandrer ikke den Kendsgerning, at jeg lige saa vel som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard med Længsel imødeser den Dag, da det er muligt at foretage en Forandring af dette Beskatningssystem saaledes, at det bliver bedre; i den Retning er der, forstaar jeg, fuld Enighed imellem det radikale Parti og Socialdemokratiet. At det ikke lader sig gøre i Øjeblikket, er sikkert de to Partier ogsaa enige om at beklage.

Maa jeg have Lov til at erindre de ærede Medlemmer Hr. Jensen (Broby) og Hr. Korsgaard om, at fra begge de Partier, de ærede Medlemmer repræsenterer, rettes der stadig Bebrejdelser imod mig for Afskaffelse af indirekte Skatter. Naar Skatte-spørgsmaal drøftes her, unnlader Venstrepartiets ærede Ordfører aldrig at fortælle,

hvilken slet Handling det var, da jeg foreslog Rigsdagen at afskaffe Svesketolden og hvad dertil hørte, de forskellige andre Smaa-ting, som gik med ind derunder, og som efter vor Mening hørte til det nødvendige Forbrug. Venstrepartiets ærede Ordfører glemmer aldrig at bebrejde mig dette, og det er ikke mange Dage siden, jeg læste en Artikel af det ærede Medlem Hr. Korsgaard i et af de københavnske Blade, hvori ogsaa han bebrejdede mig, at jeg havde afskaffet denne Svesketold.

Jeg vil derfor have Lov til at konstatere, at jeg fortsat er udsat for Angreb, og jeg haaber ogsaa, jeg vedblivende vil være udsat for Angreb fra de to ærede Partiers Side for, at jeg arbejder for ivrigt paa at nedsætte de indirekte Skatter. Det er rigtigt, det er et Angreb, jeg fortjener, et Angreb, som rammer rigtigt. Der er den Forskel mellem mit Syn og det Syn, de to Partier har paa Skattesystemet, at efter min Mening er det en god Gerning at nedsætte de indirekte Skatter og Afgifter, i alt Fald, naar de rammer det almindelige Forbrug, medens hos de ærede Medlemmer, som modarbejder saadanne Nedsættelser, det modsatte Synspunkt er gældende. Men jeg vil ikke antage, vi behøver i Dag at føre en stor principiel Diskussion om Skatte-spørgsmaal; jeg skulde naturligvis være villig dertil, men skal ikke indlede en saadan Diskussion. Jeg har gjort nogle faa Bemærkninger her som Svar paa Udtalelser, der er fremkommet.

Jeg maa saa til Slut sige, at der var naturligvis ogsaa en Mulighed for at skabe Nedgang i disse Skatter gennem Udgifts-nedsættelser. Der er i Dag i Finansudvalget præsenteret Rigsdagspartierne et Forslag om Nedsættelse af Militærudgifterne, som vil muliggøre en Nedsættelse af forskellige Afgifter, og hvis der skulde være noget Ønske derom hos de Partier, der interesserer sig for Nedsættelse af de Afgifter, der her er Tale om, er jeg for mit Vedkomme villig til ogsaa at bruge dem som Kompensation for manglende Indtægter, naar vi kan spare det tilsvarende Antal Millioner — paa Militærudgifterne blandt andet.

Korsgaard: Jeg konstaterer med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard endda understreger, at det, han ønskede at faa, var en Omlægning af Restaurationsskatten. Heri maa vel ligge, at det ærede Medlem ønsker at opretholde den samme Indtægt af denne Skat, for ellers bliver det ikke en Omlægning. I alt Fald: er denne min Antagelse rigtig, tror jeg at